

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— Ft
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy óra 1.—
Egyes száru 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpince, a város-
székhelyen.

Hirdetések:

Egy hasábos petty
sorunkint 5 kr-
jával számíttatnak.

Az „ország“.

— október 26.

(M. P.) Az országában me-
gint összeverődött a „vig legények“
társasága és széles jólellyel
obstruálja a napirendet

Nagyban fogadkoznak, hogy
most az egyszer egész komolyan
veszik ezt a mulatságot — annyi-
ban, hogy semmi áron nem fogják
abbahagyni és török-szakad nem
engedik rendes munkához jutni a
parlamentet.

Miért?

Azért, mert ez „hazafias köte-
lességük“. — Azért, mert az „or-
szág érdeke“ megköveteli tőlük,
hogy bármi uton-módon véget
vessenek a „jelenlegi állapotnak“.
— Azért, mert az „ország“-ot
csakis úgy lehet megmenteni a
biztos elpusztulástól, hogyha az
ellenzék lehetlenné teszi a Bánffy
kabinetnek a kormányzást.

Nincs közkár, nincs alkotmány-
nyos veszedelem, a melyet ne
volna érdemes földegni, hogyha
ennek az árán a Bánffy-kormányt
megbuktathatnák.

Igy okoskodik az ellenzék.
Az az: dehogy okoskodik! Igy
kiabál, így dühöng, így féktelen-
kedik az ellenzék, — nap-nap
után csuffá téve a parlament te-

kintélyét; és vidáman pazarolva
azt a drága pénzt, a melyet az
ország a törvényhozásra bizony
nem azért költ, hogy ott a kisebb-
ség egy töredéke haszontalan, sőt
káros duhajkodásban veszteget-
tesse az időt azokkal, a kik dol-
gozni akarnak.

Természetesen: a kiabálás csak
mükiabálás, a dühöngés, csak
mü-düh. A leglármásabb és —
látszat szerint — legszenvedélye-
sebb kitérések után a hecczesinál-
lók, hogyha sikerült ujjabb zavart
előidéznük, harsogva nevetnek az
új tréfa fölött, — a mint ezt a
képviselőház tegnapi ülésének vé-
gén Polónyi ur tette.

Nem tartják érdemesnek tit-
kolni, hogy ők csak tréfálnak,
csak komédiáznak és a házsza-
bályokkal való visszaélés náluk
csak multság.

Igy tehát az ellenzéki harc-
ban az egyetlen igaz vonás, az
egyetlen komoly indító ok kizáró-
lag a féktelenkedés, a zürzavar
szenvedélyes szeretete. Ha ők a
maguk dolgával nem tudnak sem-
mire se menni, hát ne dolgozhas-
sék más sem. Ha az ellenzék nem
tud boldogulni, hát ne boldogul-
hasson a többség sem. Az kutya-
baj, a mivel nem törődnek, —
hogy fontos közérdekeknek vajjon

nincs-e kárára ez az eljárás? —
Ő nekik elég mentségnek az a
homályos föltevés, hogy: hátha
a fölmerülhető zavarokba, válsá-
gokba valamiképp belepusztul a
Bánffy-kormány is! Hogy aztán
belepusztulhat esetleg egyéb is, —
ez az aggodalom abszolúte nem
bántja az ellenzéki sziveket.

És az „ország“?

Mit csinál az „ország“, a
melyre az ellenzék folyton-folyvást
hivatkozik? A melyről folyton-
folyvást azt állítja, hogy az obstru-
álókkal van, velük érez és őket
tekinti megmentőinek?

Az „ország“ hallgat. A Sán-
dor-utcai palota küszöbén túl ma
még mindenki közönyös az ob-
strukció iránt.

Ma még. Tudniillik addig, a
míg a közvélemény bizik abban,
hogy a Bánffy-kormány és a tör-
vényhozási többség a maga erején
is el tud bánni a féktelenkedőkkel.

Addig nyugodt és közönyös
lesz az „ország“. Az obstruáló
urak mostanság Szegeden próbál-
tak népgyűlést tartani, hogy az
„ország“-ot a maguk részére hő-
dítsák. Hanem a gyűlésre erede-
tileg kijelölt térről elzavarták őket
— a szociálisták. Más piacra
kellett menekülnök. Ott aztán
egy csomó beszédet tartottak az

TÁRCZA.

Irigy vagyok . . .*)

Irigy vagyok az emberekre,
Mert köztük nincs, ki úgy szeretne,
Mint én tégedet . . .
Annyit szenvedek! . . .
Ha férfi szemmel megcsodálják
A külsődöt, vagy lelked báját:
Félek, hogy tisztaságodat
Megtéríti szem, vagy gondolat.

Irigy vagyok minden virágra,
Mert az nézésedet kiállja,
De ha rám veted
Égő nagy szemed:
Érzem szívemnek dobbanását,
Minden csöpp vérem nyargalását
S félek, hogy egy ily perc alatt
Egyszer csak szívem megszakad!

Irigy vagyok minden kavicsra,
Lábacska azt szét nem tiporja:
De ha kis kezed
Érint engemet:
Érzem, megszüntem ellentállni
S vágyad ha elt udom találni,
Melyet titkolsz, mert szertelen:
Emberről, csak meg legyen!

*) Mutatványok Kállay Sándor „Ősztl-
őszig“ cz. kötetéből.

Javulás.

Lelkemnek minden szép virágát
Neked, nekem köszönhetem.
Saját erőmből dudva, gyom csak,
Mi felburjánzott lelkemen.

De szép szemed varázslatára
Eltűnt a bűn s vad indulat;
Most jó vagyok, mert szép lelkedről
Egy kis, picziny rész rám tapadt.

A csók.

A taps, mint orkán, dörgött, csattogott.
Nem volt, a ki nem tapsolt volna ott.
Hisz' oly szépen szavaltad drága kincs:
„Nem csók az hidd el, amely tiltva nincs!“

De most.. de most.. szavadnál foglak ám!
.. No.. adj egy csókot drága kis babám!
Hiszen csókod még csak csók sem léssen,
Mert nem tiltom, hogy csókot adj nekem!

Az Adrián.

Dühöng a Bóra . . Tombol, csapkod
Az Adria egy szirt-falon.
A szirt pedig kaczagva mondja:
„Nem törsz meg engem vén bolondja!
Az csak embernél vagyon,
Hogy a szivet porrá tiporja
Egy könnyeseppnyi fájdalom!“

Első szerelem.

— Egy agglegény jegyzeteiből. —

Irta: Krudy Gyula.

Felmentem a mult nyáron is a
Tátrába.

Minden esztendőben megjáróm ezt
az utat. Egész hosszú esztendőben csak
arra rakok félre, hogy a mikor megkapom
ezt a hónapos vakációt a hivataltól, hát
mehessek valahová. Lehet-e egyéb vágya
az ilyen vén tintanyalónak, a ki eszten-
dőről-esztendőre ugyanabban a székben,
ugyanannál az asztalnál veti a betűt
egymás mellé? A nadrág elkopik, a szék
nem, az ember sem. Vajjon mennyi időm
van még ahhoz, hogy én is az elkopott
ruháknak közé kerüljek?

Ha már jövök felfelé a lépcsőkön,
odabenn az irodában bizonyosan meg-
szólal valaki: „Jön már Kertész, köhög
már.“ Erre bizonyosan elmondja valaki
a hasonlatot rólam és a viczínálisról, a
melyik köhögve indul, köhögve halad és
köhögve érkezik. Mindig köhögök, igaz,
de csak úgy lassan ép hogy csak és ter-
mészetesen illedelmesen, mint a jó hiva-
tálnoknak dukál,

De nyáron, négy hétig! Oh, akkor
tán nem is köhögök. Bár a hivatalra sok-
szor gondolok és emlékszem, hogy egy
nyáron a mig vezetöm a lengyel-nyereg-
ről szolgáló gyönyörű kilátásra figyelmez-
tetgetett, én lihegve ültem egy szikla-
darabon és hirtelen, tizennégy nap után
ismét köhögni kezdtem, mert eszembe

utcai publikum előtt és „egyhangulag” elfogadtatták az általuk készített „határozati javaslat”-ot.

Hogy mit beszéltek és hogy mi volt a határozati javaslatukban?

Ezzel aligha törődik az „ország”. Talán még Szeged városa sem törődött a mondva csinált és szerény arányu csődülettel.

Igy állunk az obstrukció dolgában egyelőre az „ország”-gal, amely azonban bizonyára meg fogna mozdulni, hogy ha arra kellene rájönnie, hogy Polónyiék duhajkodása miatt komolyabb bajok fenyegetik.

De ebben a megmozdulásban nem volna semmi köszönet az obstrukciókra nézve.

Országgyűlés.

Budapest, október 25.

Napirend előtt elkezdődött az ülés. A napirend előtti felszólalással Rakovszky István lepte meg a házat.

Bevezetésül Tisza István grófhoz fordult a lobogó temperamentumu ifju néppárti honatyá, a kitől rossz néven vette, hogy konstatálta az ellenzék munkabontó törekvéseit.

Hirtelen aztán az összeférhetlenségi bizottság munkásságára vitte át a szót Rakovszky és kérdést intézett Fest Lajoshoz, miért nem hívja össze a bizottságot.

Fest Lajos kijelentette, hogy a bizottságot már többször összehívta, de a lapok a tárgyalások elhalasztását kívánták s míg az összeférhetlenségre vonatkozó külföldi törvényeket össze nem gyűjtötték.

— Következik a napirend: szólt az elnök.

— Még nem! — szólal fel Barabás Béla, a ki a házszabályokhoz kért szót és indítványt nyújt be, hogy Orley Kálmán módosítását nyomják ki és oszszák szét Barabás támogatta Ivánka Oszkárt

is; de az elnök kijelentette, hogy amit Barabás kér, az már megtörtént.

Fölkelhetett hát jó öreg Szluha István, és tanulmányos kis „historiai felkőszöntőt” mondott a maga becsületes ősi frázisaival.

Egy igen-igen dühös szónoklat jött ezután, a Lukács Gyuláé. Olyan tónusban szónokolt, hogy valósággal iramban ért el egymásután — két elnöki rendreutasítást.

De Lukács nem elégedhetett meg kettővel.

— Az én házmesterem is képvisel annyit, mint önök! Kiáltotta át a jobb oldalra.

— Két izben utasítottam rendre a képviselő urat, — szólalt meg Szilágyi erélyes hangon — a Házszabályok értelmében ezennel megvonom tőle a szót.

Azután a jegyzőhöz fordult:

— Ki a következő szónok?

De ebben a pillanatban Ivánka Oszkár zárt ülést kért.

Az elnök átvevte az ívet: — Tizenegy képviselő zárt ülést kér — konstatálja — a zárt ülést tehát elrendelem.

A zárt ülés.

Elnök megnyitja a zárt ülést s először azt tartja tisztába hozandónak, hogy van-e ok zárt ülés tartására?

Ivánka Oszkár elismeréssel van az elnök iránt, de szerinte Lukács Gyula nem adott okot ma a szó elvonására. Azért kérte a zárt ülést, hogy az elnök igazolja eljárását, a mi nyílt ülésen mégis kellemtelen lett volna. Másodszer tisztába hozandó, hogy Bánffy b. tényleg a becsület-szó megszegésére akart birni egy szolgabíró. (Zaj balfelől.)

Elnök szólni akar. . .

Bartha Miklós: Nincs elnök! (Viharos derűtség.)

Elnök: Van kérem elnök. Szomorú, ha ezt képviselők nem tudják. És figyelmeztetem az urakat, hogy a zárt ülést nem azért tartják, hogy különbül lehessen gorombáskodni, mint a nyílt ülésen. (Helyeslés jobbról.)

Bánffy Dezső b. miniszterelnök nem látja okát, hogy zárt ülést tartson a Ház.

Zmeskál Zoltán: Ez szemtelenség! (Nagy zaj jobbfelől.)

Elnök: A képviselő urat rendreutasítom. (Nagy zaj.)

Bánffy Dezső báró miniszterelnök konstatálja, hogy nincs ok a zárt ülésre, mert az elnökkel szemben nincs joga senkinek harezoló rekriminációkra. A mi pedig a Lukács által felhozottakat illeti, azért nincs ok zárt ülésre, mert azt Lukács nyílt ülésen mondta. Az a nyílt ülésre tartozik, a hol esetleg szólni is fog. (Halljuk itt! — felkiáltások balfelől.) Hát itt is megmondom. Beszéltem Dessewffy főszolgabíróval, de becsületszavának megszegésére nem kapacitáltak soha. (Eljenzés jobbról.)

Lukács Gyula: Hát miért mondott le a szolgabíró? (Derűtség jobbfelől.)

Kubik Béla: Akkor valaki hazudik!

Bánffy Dezső báró miniszterelnök: Hát mondhatnak önök akármilyen sértő kifejezést, én arra nem reagálok, mert látom, milyen rossz tanácsadójuk önöknek a harag, mert látom, hogy e fejletlen harag következtében önök jobban gyűlölik ellenségeiket, mint szeretik hazájukat. (Zajos helyeslés.)

Lukács Gyula konstatálja, hogy a mit ő mondott, meg volt írva az újságokban is. (Zajos derűtség jobbfelől.)

Szentiványi Árpád: Ugy látja, hogy Lukács nem adott okot a megrendszabályozásra. Indítványozza egyébként, hogy a Ház térjen napirendre a dolog fölött.

Sághy Gyula szót kér. (Zajos derűtség.) Felkiáltások: Jó éjszakát! Jerünk aludni! Aludj babám, aludjál! Derűtség.) De alig lehet hallani, olyan nagy a zaj.

Tisza Kálmán: Csak arra szoritkozik, a mi már konstatálva van, hogy Lukácsról miért vonatot el a szó. Hát abban nincs sértés, hogy házmesterekkel hozta kombinációba Lukács a többséget és mert tényleg szóló is ismer házmestereket, a kiket többre becsül bizonyos emberek-nél. (Derűtség és tetszés jobbról.) De abban már van sértés, ha azt mondja Lukács Gyula, hogy a többség nem képvisel senkit. És azért helyen volt az elnök eljárása. (Elénk helyeslés jobbról.)

jutott az ezerszáznegyvenhárom. A. számú akta, a mit elintézetlenül hagytam otthon. Pedig sürgős volt. A direktor külön figyelmeztetett rá: „Csak okosan, Kertész ur, okosan és gyorsan.” Es én az aktát otthagytam az íróasztalom jobboldalán, a hová, Mátyás a szolga letette és futottam haza másnap délben pakkolni. Az aktára még nem került addig rá a sor. Ott maradt. A nevekre is emlékszem. Klein János szerepelt benne és ifjabb Klein János. Vége volt a további tizennégy napnak. Köhögtem folytonosan, épen úgy, mintha a hivatalba járnék reggelenként most is. Alig vártam, hogy hazaérjek. Délután volt két óra, futottam egyenesen a hivatalba. Mátyás közönyösen sepregett ott. Kutatok az íróasztalomon remegő kézzel. . . Az ezerszáznegyvenhárom A. számú akta nem volt ott, bizonyosan fel dolgozta más.

De a mult nyáron.

Este indultam, még világos volt, a mikor elhelyezkedtem a kupéban. A hor-dár felrakta a pakkomat. Helyes, topogtam türelmetlenül, már indulhatnánk! Már kiáltják az indulást, a vonatvezető jelt ad, a kerekek megindulnak, de ebben a perczben felpattan az én kupém ajtaja és bejön rajta egy megrémült hölgy sok-sok skatulyával és egy kis szőke babával.

Helyes. A hölgyek iránt mindig elő-zékeny vagyok. Segitettem felrakni a skatulyákat, a kis szőke babát megsimogattam és igyekeztem csendesen ülni a tulsó oldalon. (Titokban természetesen nagyon bosszankodtam, hogy nem alha-

tok majd. Tán sirni fog az a kölyök, a hölgy meg hajszol majd vizért, sóspereczért, ha akár valami egyperczes bakterházhoz érkezünk. Hogy fogok én neki egy bakterháznál sóspereczet keríteni?)

Nem így történt. A hölgy boesánatot kért, hogy alkalmatlankodott az imént („oh, a világért sem”), aztán csendesen ültünk.

Ujságot vettem ki a zsebemből. Olvastam, nézegettem az alkonyatban elmaradozó tájat, megszámláltam a csomagjaimat. Mint régi utazó, én már ilyen vagyok. Tíz darab volt épen, rendben van minden, de mégis nagyon nyugtalan voltam. Csak homályosan éreztem, hogy miért. Előre bántott az a gondolat, hogy az éjszakát álmatlanul fogom tölteni, az ilyen ötvenes embernek pedig már jól esik a nyugalom: En, a ki harmiez esztendeje nem éjszakáztam már, most, a mikor pihenni és szórakozni indulok négy hétre, azzal kezdjem a vakációmat, hogy összetörődve, agyon-bagyadva lessem majd itt a reggelt és a reggellel az utolsó ál-lomást!

Az utitársnőmre pillantottam. Csinos, középkorú asszony volt. Itt-ott már deres a haja, különösen a halántéka körül, de az arca sima és fehér, mint a gondtalanul élő uriaszonyoké. Zavartalanul viszonozta a pillantásomat, aztán újra lesütötte a szemét és a szőke kis babát simogatta. A keze is remegett és néha az ajkát harapdálta.

Elképedve néztem rá.

Egyszerre aztán rám nyitotta a szemét, mosolygott és el is pirult (milyen szép az ilyen öregedő asszony, mikor elpirul szelíden!) és előrehajlott.

— Parancsol, asszonyom. . .

Nevetett.

— Nem ismer már, Kertész?

Hosszasan néztem rá. Zavart lettem és nyugtalan. A nevemet mondta? Harapdáltam az ajkamat. Ő felemelte keztyüs kezét és felém nyújtotta:

— Dórics Klára vagyok. . .

Minden vérem az arczómba repült. Hebegtem és remegő térdel álltam fel.

— Klára. . . Már nem tudom mit beszéltem, csak annyira emlékszem, hogy összevissza esőköltam a kezét. Es tán még könyeztem. A lélekzetem akadozott, majd megfuladtam.

Az ő szeme is könnyben uszott. Sokáig nézett rám és aztán halkán mondta:

— Így kell találkoznunk. Annyi év után. . . Zavart lett ismét, remegő karjával átölelte a mellette ülő kis szőke babát és elpiruló mosolylyal szól! Az első kis unokám. Klárka. . . Látja, nagymama vagyok, az egykori Klári. . .

Nevetett.

Mereven ültem, kiszáradt ajakkal és némán néztem ezt az asszonyt. A Klárit. Klárit. . . Tán nem is gondoltam semmire, tán nem is éreztem semmit, csak az nyilallott keresztül a szivemen, hogy azóta, ama régi napok óta már tán harmincz év is eltelt. Hangokat hallottam a multból és az öreg Dóricsot is láttam, a mint az Ipoly partján üldögél a geszte-

Várossy Gyula: Bánffy b. miniszterelnök becsületéről díszítél.

Elnök: Kérem a képviselő urat...

Várossy Gyula: Hiszen én az ő politikai becsületéről szólok...

Elnök: Azt sem lehet úgy bírálni, mint a képviselő ur.

Várossy Gyula: Ha magánbecsületéről szólnék, az más volna.

Elnök: Kérdezze csak meg a háta mögött ülő képviselők bármelyikét, hogy politikai becsületének piszkálását eltűri e?

Várossy Gyula: Hát akkor jól van. Nem tudtam, hogy ilyen dolgokat is rossz néven vesznek. (Derűtség.)

Zmeskál Zoltán azt kéri, hogy az elnök a rendreutasításokban legyen igazságos.

Rakovszky István tiltakozik Zmeskál imént hallott támadásai ellen, mert szerinte az elnök igazságos az ellenzékkel szemben, sőt elnéző. (Derűtség.)

Zárt ülés után következett a napirend folytatása.

A pestis.

Bécs, október 26.

A Ferencz József-kórház ma reggel 9 órakor a következőket közölte a városi tiszti főorvosi hivattal:

Pecha ápolónő hőmérséklete 41.1 fok volt, a beteg eszméletén van és éjjel 60 kbem. szérumot kapott.

Stillfried apáca hőmérséklete 37.8 volt, most 37.2. Éjjel 20 kbem. szérumot kapott.

A legutóbb behozott Gösch nevű eseléd hőmérséklete éjfélkor 37.7, reggel 37.2 volt. Kétszer hányt, köhögés és váladék nincs. — A többiek mind jól érzik magukat.

Bécs, október 26.

Pecha ápolónő állapota reggel 8 órakor rosszabbra fordult. Hőmérséklete 40.1 fok. A beteget ma 40 kbem. szérummal oltották be. Stillfried apáca jól érzi magát. Hőmérséklete reggel 37.5 volt.

Gösch szolgálonak a hőmérséklete éjjel 37.9, reggel 37.3 fok volt. Aggasztó tünetek nem mutatkoztak. Pöch dr. és a többi elszigetelt személy jól van.

Bécs, október 26.

Déli 12. ó.

Pecha hőmérséklete 40; ma reggel óta vöröses váladék jelentkezik.

Stillfried hőmérséklete 37.3.

Hochegernek nincs láza. Mind a ketten jól érzik magukat.

Göschl hőmérséklete 37.2; fejfájása van, állapota egyébként normális. A többi internáltak hőmérséklete 37.

Bécs, október 26.

A bécsi Reichsrathban délelőtt 10 órakor az a hír terjedt el, hogy Nothnagel tanár udvari tanácsost ma reggel óta lakására internálták. Ez a hír a képviselőket rendkívül nagy izgalomba ejtette. Nothnagel tanár ugyanis a pestisben meghalt Barischt megvizsgálta. A hír valóban bizonyult. A helytartóság ma reggel felkérte Nothnagel tanárt, hogy lakását további rendelkezésig ne hagyja el, a kórházat ne látogassa, valamint betegeit sem.

Bécs, október 26.

Göschl Mária ápolónőt, akin enyhébb fajta láz tünetei mutatkoznak, tegnap este az általános kórházból elővigyázatból a Ferencz József-kórházba vitték. Ebből származott egy újabb pestisben való megbetegedésnek híre, mely tegnap este a városban keringett.

Göschl Mária nem való a Nothnagel klinikájának ápolónői közül, de egy azzal szomszédos női betegszobában volt alkalmazva Schauta tanár klinikáján és sűrűn érintkezett Barisch ápolónőjével, a súlyos beteg Pecha Máriával. Három napon át volt szigorú orvosi felügyelete alatt az általános kórház egy elkülönített betegszobájában.

Bécs, október 26.

Most már a városi egészségügyi hivatal is megerősíti az Extrablattnak azt a jelentését, hogy a pestis elhúrozásának a veszedelme tényleg fenforog. Laa az a város, a melyet a veszedelem fenyeget, mert a pestisben meghalt Barisch szolgálonak az anyja ide hozta el fiának ruháit. Az eset így történt:

Barischnah szülei ott laknak a laai szegények-házában. Barisch anyja a fia halála alkalmával Bécsbe ment és vagy negyednapra pestisben meghalt fia ruhájával tért vissza Laa-ba. A bécsi hatóság csak tegnap értesítette a laai előljáróságot, hogy Barisch anyja hosszabb ideig tartózkodott meghalt fia lakásában és az asszony pestis veszedelme miatt felügyelet alá kell helyezni, mert a fia ruháját magával vitte; a nyavalyának a ruhával való elhúrozása nincs kizárva. Barisch anyja Bécsből való hazatérte óta nemcsak a szegények-háza lakóival érintkezett, hanem a laai lakosság nagy sokaságával, úgy, hogy ha a pestis itt kitörne, a katasztrófa Laa-ra nézve borzasztó lenne. Barischnét a csendőrség a mezei munkából azonnal a helybeli polgári kórházba vitte, ahol izoláló szobában helyezték el. A kerületi orvos szerint teljesen egészséges. Az orvos elrendelte az elhalt Barisch ruhájának elégetését.

Bécs, október 25.

Mindazon klinikákon, a hol állatokat használnak kísérletekre, a legnagyobb elővigyázat uralkodik, a mennyiben minden egyes állatnál pontos naplót vezetnek és egész betegségének egész lefolyását leírják. Minden állatnak megvan a külön száma és teljesen elkülönítve tartják és bármely állatnak eltünése ki van zárva.

A bakteorológiai intézetből sem tűnt el két patkány és ezért a két patkány eltűnéséről elterjedt hír egyszerű koholmány.

A városházán tartott mai ülésen Green dr. a Ferencz József-kórház azon kérelmét terjesztette elő, hogy tekintettel arra, hogy nagyon sok embert kell a

nyék alatt. Az Ipoly sebesen fut a színes kavicsok felett, tulnan a zöld erdő, bokrok, lombos fák, a kék égen felhők usznak csendesen, a szeptemberi levegőben messze hallik a vándormadarak kiáltása...

Klári csendesen és igen elfogódottan beszélt:

— Látja, látja... Mennyi kérdésekkel és mennyi feleletekkel tartozunk mi egymásnak! Vagy talán már nincs is mit kérdezni? ... Ugy-e? Hisz mindaz olyan régen volt, emlékezni is alig lehet rája. Tudom, maga sem emlékezik sok mindenre, tán arra sem, hogy nagyapa meghalt és mi egyedül maradtunk négyen leányok. Emlékszik-e Bellára? Bella, a ki a külső gazdaságot vezette és azok a szép nagy görögdiányékat ültette? ... Hát Mariska? A ki a molnárlépenyt készítette pompásan, mikor maguk korhelykedő fiatalok a mi házuk vendégei voltak? ... És Ilka? Én voltam a negyedik, a legkisebb... És nagyapának a sok kutyára. Volt vagy husz az udvaron és „szines Harisra”, a ki mindenáron engem akart feleségül venni. De nagyapa kijelentette, hogy a lányoknak sorban kell férjhez menni. És egyszer délután történt, a nagy kerek, kőasztalnál a gesztenyék alatt. Mi egymás mellett ültünk és megszorítottuk egymás kezét.

— És egymásra mosolyogtunk... És azt gondoltuk, hogy milyen áldott ember nagyapa...

— Igen, hogy mig Mari, Bella, meg Ilka férjhez mén addig én megemberese-

dem és eljövök magáért, a legkisebbért...

— És négy lovon megyünk a templomba.

Egyszerre hallgattunk el. Ah, kipirult az arca neki is, de az enyém is. Csendesen ültünk. A kis baba, az ő legelső kis unokája elmosolyodott, nyugodkodott egy darabig és Klári, hogy takargatta, hogy dédelgette!...

A kutyában felettünk égett a lámpa hegyek közt voltunk már, kívül hideg szél süvöltött.

Klári lehuzta a keztyűjét és szembe ült velem. Milyen szép fehér a keze ma is! csendesen mosolygott, a mint nézett. Én lehunytam a szemem. Egyszerre kérdezte Klári:

Ijedten nézett rá.

— Nem értett? Azt kérdezem, boldog-e? Hány gyermeke van, hány köztük a nagy, milyen a legkisebb?

— En nőtlen ember vagyok, morgogtam és úgy éreztem, hogy most szégyenkezem először az életben ezért.

— Agglegény? — szólt megdöbbenve Klára. Hisz akkor magának nagyon somoru lehet az élete...

Bántott ez a hang. Zavarba hozott és elkésért. Hát tehetek én róla? És hogy csodálkozik, hogy szánakozik, mintha én volnék az egyedüli ember, a ki nőtlen... Kedvetlenül mondtam:

— Nekem jó így is.

Klára egészen elszomorodott. Szép öreg arca eltorzult és fátyolos szemmel nézett rám. Elfordította a fejét és úgy kérdezte halkán:

Remélem nem miattam? Ugy-e nem miattam? Nyugtasson meg, szólt aggodalmas hangon. Hisz maga tudja legjobban, hogy úgy volt csak jó, a hogy történt. Nagyapa meghalt, a lányok egyenkint férjhez mentek. Egyedül maradtam-e én, várva magára, a kiről hirt sem hallottunk...

Szerető, lány hangon beszélt. Lehunyt szemmel hullgattam. Nagyon égett az arcom. szerettem volna bárhol lenni, csak itt nem. Ha tudná, hogy én is elfelejtettem őt; ha tudná, hogy felém ott hagytam a tanulmányaimat és ma csak küzködő kishivatalnok vagyok, akinek jó, ha magánosan meg tud élni; ha tudná, hogy valójában milyen szomorú és elhagyott az életem...

Klára beszélt, de én már alig hallottam, mit beszél. Nagyon kedvetlen és nagyon fáradt lettem. Szerettem volna kinyújtózkodni és befordulni és hosszan, mélyen aludni, elfelejteni mindent, az ostoba multat és a sivár jelent. Meg aztán az ilyen ötvenes embernek már jól esik a nyugalom. Aztán meg minden olyan régen volt. Azóta önző agglegény lettem, ej, mit beszél itt ennyit ez az asszony...

Klára felemelte a kezét.

— No, csokolja meg a kezem, szólt a nagymama szelid kacérságával, aztán ne ne beszéljünk többé erről.

Megcsókoltam a kezét aztán vettem a kalapomat és elindultam keresni egy üres kupét ahol kialhatom magamat.

Egészen belefáradtam ebbe a do-logba.

Ferencz József-kórházba felvenni megfigyelés alá, de erre elegendő izolált helyiség már alig van, engedje meg a tanács, hogy az új, megfigyelés alá kerülő betegek a meidlingi járványkórházba kerüljenek. Dr. Green az engedélyezést azzal a megjegyzéssel kérte, hogy ő azt kötötte ki, hogy e kérés teljesítése esetén a felmerülő költségeket a kormány fogja fedezni.

Gyászrovat.

† **Leőrt bimbó.** Egy bájos fiatal leány hunyta le szemét az örök álomra: Halász Elvira, Halász Izidor leánya. A mélyen sujtott család a gyászatát a következő jelentésben közli: Legmélyebb fájdalommal és megtört szívvel tudatjuk szerettünk jó gyermekünk és kedves testvérünknek, Halász Elvirának, életének 17-ik évében, folyó hó 25-én, éjjel fél 12 órakor, 14 napi szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után bekövetkezett esendes elhunytát. Kedves halottunk földi részei folyó hó 27-én délután 3 órakor fognak Piacz-utca 24. számú háznál a római kath. egyház szerint be-szenteltetni és a Szent-Anna-utcai temetőbe örök nyugalomra helyezni. Az engesztelő szent miseáldozat pedig folyó hó 28-án délelőtt 9 órakor fog az egek Urának bemutatni. Mely végtisztesség-tételre rokonainkat és ismerőseinket szomorodott szívvel meghívjuk. Kelt Debreczenben, 1898. október hó 26-án. Bánatos szülei: Halász Izidor és neje Markó Erzsébet. Testvérei: Oszkár, Margit, Erzsike és Zoltán. Az örök világosság fényeskedjék neki!

Válasz egy párisi levélre.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

B. lapja október 25-ik számában olvastam egy újdonságot a párisi „drága” életéről.

Nem tudom, ki írta, de alaposan elveti a súlykot az árak fölszigazását illetőleg.

En szintén tartózkodtam Párisban, sőt Bécsben, Berlinben, Zürichben és Velenczében is, de mondhatom, az említett városok közül Párist találtam a legolcsóbbnak!

Azt írja az a tisztelt újdonságíró, hogy „Párisban 100 frankból sem lehet havonkint megélni — nőtlen embernek!”

De hát mennyi is az a 100 franc a mi pénzünk szerint?

Tavaly, november végén 48 krért váltották nekem a frankot az elzász-francia határon. De mondjuk 50 krra.

Nos, tehát 100 franc: 50 frt.

Ha persze „urazni” akarunk, 50 forintból Debreczenben sem valami fényesen jövünk ki — havonkint, de tisztességesen megélhetünk, ha czélszerűen beosztjuk.

És így vagyunk Párisban.

Ami azokat a „drága” lakást, élelmet és házi szükségletre szolgáló anyagokat illeti, nézzük, hogy voltaképpen milyen drágák hát?

Azt mondja az író: „Száz darab préselt szén (alig több két (!) métermázsánál) öt frank.”

Debreczenben meg, édes jó uram, 180 krt kell adni egy métermázsá szénért, két mázsáért pedig 3 frt 60 krt; Párisban pedig csak 5 frankot, azaz 250 krt. Vajjon a két város közül melyikben drágább hát a szén?

„Egy liter tej 30, egy liter petróleum 50 centime”, mondja tovább az író. No hát ez egyszerűen nem áll!

Tanácsolok valamit annak az írónak, a ki 30 centimért kapta a tej literjét: ne hordassa azt a drága tejet, ha egyáltalán ilyen drágán kapta, hanem ha 100 frankja van havonkint, az ilyen fizetés-

hez alkalmazkodni tudó emberek részére van számtalan kávéház az avenükön, a hol 12 centimért két vajjas szarvassal igen jó kávét lehet kapni.

A petróleumot illetőleg én nem vettem, de számtalan üzletben láttam kiírva, nem 50, hanem csak 32 centimért!

„Egy font kenyér 15 centime, egy font hus 1 frank és 70 centime.”

Legelőször is Párisban szó sines a font-ról, mert a méter-rendszer Franciaországban jött divatba legelőször és ott azt sem tudják már, mi fán termett az Istenben boldogult font!

Egy és félkilós hófehér pereczalaku kenyér (aminél a debreczeni czipó sem sokkal különb) 50 centime, azaz 25 kr. Debreczenben — ha jól tudom — jelenleg a fehér kenyér kilója 15 kr. Ennél fogva a francia kenyér 5 krral itt is olcsóbb.

A husz illetőleg, én egy hizott, koppasztott libát 1 frank 50 centimeért láttam kitéve egy élelmiszer kereskedésben; volt tehát az ára a mi pénzünk szerint 75 kr. Városunkban egy hizott, koppasztott liba ára 1 frt 20 kr.

Hol hát olcsóbb a hus?

Az iskolákról nem szólok semmit, mert azokkal nem volt módom foglalkozni, de ha igaz is, hogy a reáliskolák (de bizonyára a felső reáliskoláké) évi tandija 120 frank (60 frt) hát hiszen a mi Kereskedelmi Akadémiánkban meg száz forint az évi tandij, azaz 200 frank.

A lakást illetőleg is kétségbevonom az író állításait, mert ha nekem a Boulevard-Clichy-in, a „Hôtel de Terrasse” szállodában 75 centime-ért azaz 37 kr-ért adtak egy napra csinosan butorozott szobát, méltán hihetem, hogy a magánlakások sem lehetnek olyan méregdrágák, mint azt az a bizonyos író el akarja hitetni.

Láthatjuk tehát, hogy a kinek 100 frankja van havonkint, Párisban is tisztességesen megélhet, ha betudja osztani.

Ezeket pedig nem feltűnési viselkedésből, hanem csak azért emlitettem meg, mert módfelett tud bosszantani ha ilyen „messziről jött” nagy mondásokat olvasok, vagy hallok, amikről tudom, hogy fele sem igaz.

Ne ijedjen meg hát az az illető, a kinek azt a rémitgető levelet írták a párisi drágaságról, hanem menjen el és maga meggyőződik az ellenkezőről.

Menjen el — mondom — mert Páris olyan szép, olyan csodaszép város, a milyen egy van a földön és több nincs. És azt az egyet igyekezzék megnézni mindenki — mielőtt meghalna!

Morvay Zoltán.

NAPI HIREK.

A kötelesség áldozata.

Debreczen, október 26.

A kórházbonezoló asztalán egy rendőr holtteste fekszik, melyet a tudomány emberei ma délután szétvagdaltak, hogy pontosan megállapítsák milyen mérvű volt az ütés, mely életét kioltotta.

Maga az eset, hogy egy részeg ember agyonütött egy rendőrt, első pillanatra közönségesnek látszik. De a körülményeket vizsgálva a szánalom kívül, melyet egy áldozat iránt érezünk, a tisztelet s a becsület fog el bennünket, mert tudni kell, hogy az a rendőr úgy esett el, mint ahogy jó katonához illik: a kötelesség teljesítésének mezején.

Ha nem állja útját a részeg embernek, talán más ember esik áldozatul.

De ő rendőr volt, a ki a kötelességét akarta teljesíteni.

A kötelessége pedig az volt, hogy a veszedelmes embert ártalmatlanná tegye, nehogy a közbiztonságot továbbra is veszélyeztesse.

Megérdemli a részvétet, mert életének munkabíró delén érte a halál és megérdemli, hogy a társadalom az előismerés koszorújával díszítse fel sírhalmát az egyszerű embernek, aki hiven teljesített hivatásában ilyen rettenetes módon vesztette el életét.

A rendőrség körében megilletődést keltett a tragikus eset. Boczkó Sámuel főkapitányt mélyen meghatotta hű emberének elvesztése. Ertesülésünk szerint, a rendőrség Csire Ferencz rendőr temetésére, mely holnap délután lesz, testületileg vonul ki. — A tisztikar, a rendőr bajtársai, külön-külön koszorút helyeznek a ravatalra. A holttestet ma délután bonezolták.

— **A tanári-kör újraalakulása.** A debreczeni tanári-kör, mely mint az országos középiskolai tanáregyesületnek helyi fiókjá évek óta folytat élénk működést, a napokban ismét megkezdte munkásságát. A kör folyó hó 29-én, szombaton délután 5 órakor tartja az ev. ref. kollegium tanácstermében alakuló gyűlését, melyen megválasztja ez iskolai évre tisztii karát s foglalkozni fog egy fontos kérdéssel, a polgári iskola reformjával. Az alakuló gyűlésre ez uton is fölhívjuk a kör tagjainak figyelmét.

— **Az egri érsek alapítványa Hajdúvármegyének.** Samassa József egri érsek huszonöt éves jubileuma alkalmából egyházkerületében több alapítványt tett. — Hajdumegye és az egri káptalan fenhatósága alá tartozik s az alapítványokból Hajdumegyének is van része. Ma délelőtt érkezett Degenfeld József gróf főispánhoz Samassa egri érsektől öt darab ezer koronás névértékű 4% magyar járadékkötvény. A nemesen gondolkodó főpap kísérőlevelében jelzi, hogy ezeket a kötvényeket alapítványként teszi le a káptalanjához tartozó Hajdumegyének s a kamatokból évenként hath. vallásu özvegy asszonyokat segélyezzenek. A főispán az érték-papírokat a pénztári hivatalban helyezte el.

— **Vidéki hírlapírók nyugdíj intézete.** A vidéki hírlapírók országos szövetsége most készül megvalósítani programmjának fontosabbik részét, a nyugdíjintézmény életbeléptetését. A nyugdíj szabályzat tervezete elkészült és azt most küldötte szét az összes tagoknak a szegedi központi intézőség, mely egyttal nov. 20-ára rendkívüli közgyűlésre Budapestre hívta egybe a szövetség tagjait. A közgyűlés fogja egyttal elhatározni, elfogadtassék e azon terv, hogy a szövetség vagyónával egy ezen czélra felajánlott ingyenes telken házat építsen Szegeden.

— **Temetés.** Tegnap délután helyezték örök nyugalomra özv. Illéssy Györgyné született Rácz Erzsébet urnót, Koncz Akos t. b. tanácsnok, közlevéltáros lakásától, kit gyöngéd rokoni szeretet fűzött a megboldogulthoz. A sokat szenvedett s immár kihűlt szív fölött Könyves Tóth Kálmán, a jeles költő-pap mondott megható imát. Előkelő közönség kísérte el utolsó útján a megboldogultat, ki — mint értesülésünk, a Csokonai-Kör javára végrendeletében 1000 koronát hagyományozott. Aldás emlékére!

— **Alapítvány a Csokonai körnek.**
Özv. Illéssy Györgyné szül. Rácz Erzsébet urnó, akit tegnap élénk részvét mellett temettek el Konez Akos lakásáról, mint értesülünk végrendeletében ezer koronás alapítványt tett a Csokonai kör javára.

— **Segítsünk az árvákon.** Megirtuk lapunkban azt a megrendítő szerencsétlenséget, melynek áldozata Csire Ferencz 83. sz. rendőr. A szerencsétlen embert hivatalos kötelességének teljesítése miatt egy istentelen csavargó Nyári Lajos görbe botjával úgy ütötte fölé, hogy sebébe másnap délután belehalt. A szegény embert felesége és három kis árvája siratja, kik család fenntartójukat veszítették el a kötelességét hűen teljesítő emberben, kik most, hogy támaszukat, gyámolójukat elragadta tőlük a halál, a legnagyobb nyomorban sinylődnek s a legszomorubb kilátással nézhetnek a bekövetkezendő tél elé. Ezuton fordulunk a nagyközönség nemes szívéhez, a mi nagyközönségünk szívéhez, melynek könyörülete már annyi síró özvegynek és árvának törölte le könnyeit. A kegyes adományokat kérjük lapunk kiadóhivatalához küldeni, honnan el fogjuk juttatni a legrövidebb idő alatt rendelkezési helyére. Az első adományozó Karap Mór volt, ki a Csire család részére öt forintot küldött a kiadóhivatalba.

— **Nyirvíz-társulat közgyűlése.** Az alsó-nyirvidéki vízlecsapoló-társulat tegnap közgyűlést tartott a városháza nagy termében Simonffy Imre polgármester elnöklése mellett. Az igen népes közgyűlést a választmány ülése előzte meg, a mely a tárgysorozatát előkészítette. Szógyény János igazgató évi jelentése volt a közgyűlés első említésre méltó tárgya azután, hogy a társulat legmélyebb részvétét és fájdalomát fejezte ki Erzsébet királyné Ó Felsége megrendítő halála felett. Az évi jelentésből kiemeljük azt, hogy az I. számú főcsatorna-rendszer teljesen készen van s hossza 201729 folyó méter. Ezeket a csatornákat Berger Jenő vállalkozótól már át is vette a társulat. Az adminisztrációs-alap 1898-ban 34181 frt 17 kr. készpénzzel rendelkezett, amelyből 15519 frt 86 kr. volt a kiadás; e szerint a maradvány 18661 frt 31 kr. Az építési alap jelenlegi pénzkészlete 72037 frt 38 kr. A II. számú főcsatorna-rendszer építése folyik Hosszu- és Monostor-Pályi községek határában. Az igazgatói jelentést tudomásul vették. A számvizsgálók jelentése alapján a pénzkezelőnek az 1897. évről a felmentvényt megadták. Egyhangulag elhatározta a közgyűlés, hogy a további csatorna-építési munkálatok költségeire bármikor felmondható 60,000 frt. kölcsönt vesz fel a Magyar Földhitel-intézetől 50 évi 4³/₄%-os törlesztés mellett. Ez által a társulat kölcsön tartozása 360,000 frtra emelkedik. Az 1899. évi költségvetés következő kiadásokkal állapított meg: adminisztrációra 4000 frt., csatorna-fenntartásra 2300 frt., a 360,000 frt kölcsön-kamataira és törlesztésére 17,955 frt. E kiadások fedezésére szolgálnak: a rendelkezés alatt álló összegek (hátralékok és készpénz); kat. holdankénti 78 kr. kivétel a 360,000 frt. kölcsön-törlesztésére és kamataira ugyan- csak kat. holdanként 10 kr. kivétel a csatornák fenntartására. Számvizsgálókul megválasztottak: Fisch Ignác, Koszorus Lajos, (új) dr. Nagy Lajos, id. Kuczik Gábor, Szentesi János, Balogh Péter egyik elhalt választmányi tag helyére pedig megválasztották Veszprémy Zoltán megyei főjegyzőt.

— **A skárlát H. Nánáson.** A skárlát — e szörnyű betegség — ismét fellépet Nánáson, s oly erősen, hogy 8 betegülés közül 4 meghalt. A gymnasium és elemi iskolákban az előadások 4 napig szünetelnek, hogy a fertőtlenítés megtörténhessék.

— **A debreczeni jótékony négyesület 1898.** október 30-án délután 3 órakor az árvaház üléstermében tisztújító közgyűlést tart, melynek tárgya a következő: 1. Elnöki jelentés a tisztikar választmány lemondása. 2. Pénztár és számvéví bizottsági jelentések. 3. Szavazás a tisztikarra és választmányra. U. i. A szavazást a meghívóhoz alkalmazott szavazó lap felhívása értelmében eszközlik a szavazó rendes tagok.

— **A debreczeni kereskedelmi ifjak figyelmébe.** A debreczeni kereskedelmi és iparkamarától a következő sorok közlésére kértünk föl: Sewareczkopf Mór, az odessai osztrák-magyar segély egyesület alelnöke, császári tanácsos, nagykereskedő, késznek nyilatkozott egy osztrák vagy magyar származású kereskedelmi növendéket egy év tartamára, havi száz, azaz egyszáz rubelnyi fizetés mellett irójában kizárólag abból a czélből alkalmazni, hogy az illetőt személyes vezetés alatt — Oroszországba leendő kivitelnkre tekintettel — teljesen minősítet kereskedelmi ügynöké képezze.

Az illető növendék, kinek felfogadása, illetőleg elbocsátása az odessai osztrák-magyar főkonzulátusnak lesz alárendelve.

Az állás elnyerése iránt pályázhatnak oly kereskedelmi ifjak, kik valamely felső kereskedelmi iskolát kiváló sikerrel végeztek, mely körülmeny iskolai vég bizonyítvánnyal igazolandó.

A folyamodványban részletezendő az illetőnek eddigi foglalkozása és magaviselete, valamint a nyelvismeretek is.

Oly pályázó, ki jeles iskolai képzettség mellett kivitelnkre körében már gyakorlati képzettséggel bír és ezt igazolni képes — további monarchiánk termelőképesége felől is lehetőleg tájékozva van, valamint az orosz nyelvet, bár némileg, bírja, az állás odaitelésénél előnyben fog részesíteni.

A fentiek figyelmébe vételével szerkesztendő és felszerelendő folyamodványok a kereskedelemügyi m. kir. miniszter uró nagyméltóságához czimezve az alulírt kamarához folyó óvi november hó 17-kéig annál inkább benyújtandók, minthogy ezen határidőn túl beérkező kérvények figyelembe vételét nem fognak. Debreczen, 1898. okt. 24. keresk. és iparkamara nevében: Szabó Kálmán elnök. Dr. Király Ferencz titkár.

— **Gróti bivalfogat a vonat alatt.** Gróf Bélyd Kálmán torda-aranyosmegyei nagy birtokosnak egy két fogatu bivalszekere, a melynek a rudján Sebestyén János bőződi székely eseléd ült, ma délután — mint levelezőnk írja — Marosvásárhelyen a vasúti síneken átszaladóban az állomástól kiindult mozdony elé került, a mely még üres kocsis volt. A szolga a vonatot a sínek mentén elterülő akácfasortól nem látta s mivel az átjárón elzáró rud nem volt lebocsátva, semmi rosszat sem sejtve indult neki a sínárnak. A bivalok már a sínek között voltak a midőn a mozdony odaért. A szolga leugrott és megmenekült, de a bivalokat és a kocsit a vonat elkapta s az egyik bivalyt a sínek között, a másikat a kocsival együtt a sínek mellett mintegy száz ölnyre vonszolta magával. Mikor a vonat megáll, nagy tömeg ember gyűlt oda s az árokba vonszolta a két roppant állatot. Csodálatosképen mind a kettő élt meg s az, a melyik a sínek között sepepte végig a pályatestet, látszólag csak erősebb horzsolásokat szenvedett, a mennyiben elképzelhetően vastag bőre több helyen lehámlott. A másik bivalnak a lába és a hátgerince eltört. Azt hiszik, hogy az állatok belső sérülés következtében fogynak elpusztulni, mivel mindkettőnek orrán-száján ömlött a vér. Balla Attila állomástnök azonnal megjelent a helyszínen s a vizsgálatot megindították.

— **Betörés.** Az éjjel Karczag Gyula kistemplom alatti tejcsarnok-üzletébe ösmeretlen tettes hetört s a pénzes fiókból 60 frtot kilopott. A rendőrség keresi a betörő tolvajt.

— **Talált kutya.** Egy sárga csikos fiatal buldog a Margit fürdő telepére tévedett. Igazolt tulajdonosa ott átveheti.

x **Uj találmány.** Legjobb a Fáy féle rögtön finomító és szépítő arceréme. Zsirtalan! Higanyt nem tartalmaz! Egy tégely 1 frt, hozzá való szappan 50 kr. Debreczenben kapható: Dr. Rotschnek V. Emil és Tamássy-féle gyógyszerárban, valamint a készítőnél Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznél H. Szoboszlón.

SZINHÁZ.

Színházi műsor:

Szerdán, október 26-án, („C“ bérletben): „Csók“, Dóczy Lajos vigjátéka.

Csütörtökön, október 27-én, („A“ bérletben): Hubay Jenő operája, Cremonai hegedűs.

Pénteken, október 28-án, („B“ bérletben): Oroszlánvadász. Ujdonság. Verő operetteje.

Szombaton, október 29-én, („C“ bérletben): Oroszlánvadász, Verő operetteje.

Vasárnap, október 30-án, délután le szállított helyárrakkal: Mátyás Diák, vagy a czinkotai nagy itcze; este bérletszünetben: Havasi rém király.

* **A jó falusiak.** A színházi műsor változatossága dicséri az igazgatóság ambícióját. Egymásután kerülnek színre azok a darabok, a melyeknek előadása kiállítás, rendezés és játék tekintetében estéről-estére megpróbálja a szintársulat képességét. Tegnap este egy Sardou darab került színre olyan előadásban, amelyre meglátszik, hogy lelkiismeretes buzgalommal készültek elő. A szereplők közül első sorban Szathmáry Árpádot említjük, aki Morisson párisi polgárt ábrázolta. Eredeti fölfogással, diszkreten játszotta a falura nyugalomba vonult párisi polgárt s ott, ahol a szerep megkívánta igazi humort, mély érzést vegyített játékába, melyet csak olyan művész tud produkálni mint — Szathmáry.

Érdeklődéssel kísérjük Odry Árpádnak, ennek a fiatal tehetségnek fejlődését s azt már ezuttal is előnyére jegyezzük, hogy beszéde tiszta, nem sietett, heve beszédközben nem ragadta el, de járása még most is bizonytalan a színen.

Fáy Flóra — ki leggyakrabban, mondhatjuk minden este színpadon van — szerepét jól fogta föl. A gyakori játék mindenesetre csak előnyére van a fiatal, ambíciózus színésznőnek, csak aztán ki ne meritse a sok játék.

Szabó Irma Marie szerepét természetesen játszotta s sok szeretetre méltó vonással ruházta fel.

Bartha a báró szerepében teljesen korrekt alakítást nyújtott.

Fenyéry, Sziklay, Szentes pompás humorral játszottak és sok derűtséget vittek a színpadra.

* **A színház tüzkár biztosítása.** A színház épületének tüzkár biztosítását új bevállalás alapján kiterjesztették az új léposházakra és berendezésekre is a befektetések erejéig. A biztosítást Vecsey Imre tb. főjegyző, Roncsik Lajos színházi felügyelő tanácsnok és Aczél Géza főmérnök eszközölték.

* **A női kalap a nézőtérén.** Nálunk már régóta tárgyalanná lett és meghaladott kérdést tárgyal most a párisi napisajtó: szabad-e a hölgyeknek a nézőtérén, különösen a földszinti ülőhelyeken megjelenni vagy sem? Párisban erre nézve eddig semmiféle tilalom nem létezett; a hölgyek úgy a földszinten, valamint az erkélyen többnyire nagy kalappal jelennek meg, sőt szinte lehetetlennek tartották azt, hogy tisztességes nő hajdon fővel ülhessen a színházban. Most azonban aktuálissá tette ezt a kérdést a párisi rendőrfőnöknek egy rendelete, amelyben felhatalmazza az igazgatókat arra, hogy esetleg eltilthassák a hölgyeket a kalapviseléstől a nézőtérén, mindenesetre pedig rájuk bizza annak eldöntését, vajon ezentul megengedik-e a hölgyközönségnek a kalappal való megjelenést vagy sem. Ezt a rendeletet néhány párisi hírlapíró rögtön valóságos enquéta tárgyává tette és sorba megkérdezte a nevesebb színigazgatókat, hogyan vélekednek e tárgyban. A legtöbbje már nyilatkozott is: Claretie, a Comédie française igazgatója, Gailhard, az Operaháznak, Carré Albert, a vig operának és Sarah Bernhardt, a Renaissancenak igazgatója, a leghatározottabban száműzik a kalapot úgy a földszint, valamint az erkély ülőhelyeiről, a Variété igazgatója ellenben szívesen látja, ha a földszintje esténként általában virágos kertté és véleményét osztják ama kisebb igazgatók is, akiknek a színházait a könnyebbvéru hölgyvilág látogatja, s akik a kalaptilalom esetén erősen féltik a bevételeiket. — A párisi színésznők mind a kalapviselés ellen nyilatkoznak. Réjane asszony p. o. így nyilatkozik: „A nő kalap a nézőtérén valóságos szégyenfolt, lehetlenné teszi a harmoniát, és megakadályozza a nézőt abban, hogy lásson bennünket. A legszebb színházi toilette egy elegáns blúz, egy ócska szoknya (hisz azt úgy sem látja senki) s néhány virág a csinosan megfésült hajban”. — Grainer k. a. teljesen magáévá teszi a Réjane asszony nézetét. Loie Fuller így nyilatkozik: „Én minden kalapot egyaránt gyűlölök, nem is viselek soha, sem az utcán, sem a színházban, sem egyebütt. Elég nekem egy fekete csipkekendő, hogy letakarjam azzal fürtjeimet. A színházban pedig egyszerűen képtelenség a kalap, nem is engedném meg soha senkinek, hogy kalappal jelenjen meg a nézőtérén”. — Yvette Guilbert is a kalap ellen nyilatkozott, ugyancsak kollegája Aymée Aimard. Most a párisi színi világban kíváncsian várják az aktuálissá lett kalapkérdés gyakorlati megoldását.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A Dreyfus-ügy.

Páris, október 26. A rendőrség tegnap egy nyomdában lefoglalt egy falragaszt, a melyet ma délelőtt akartak közzétenni s a melyben a munkásokat felszólítják, hogy Dreyfus érdekében tiltakozó tüntetést rendezzenek.

A Frode azt mondja, hogy az 1896-ban elkövetett hamisítások nem róhatók Lemercier-Picart terhére, mert ő csak segédkezett.

Páris, október 26. Esterházy Manau semmitőszéki főügyésznek levelet irt, a melyben kijelenti, hogy a revíziót az ő emlékiratai nélkül nem hajthatják végre s hogy ő mint elszánt és erős meggyőződésű ember ezeket az emlékiratokat a teljes nyilvánosság elé akarja boesítani. Esterházy hozzáteszi, hogy majd megszerzi magának szabályszerű uton a reá vonatkozó és a semmitőszéknél levő összes ügyiratok közleményeit és azokra vagy maga vagy üdvédje utján fog vá-

laszolni. A levél ezekkel a szavakkal végződik:

Föltettem magamban, hogy még egyszer és visszavonhatatlanul konstátálom, hogy Esterházy őrnagyot csak egy nyomorult banda, a melyet ellenségeinknek eladtak, vádolhatja árulással.

Szerencsétlenül járt hajó.

Budapest, október 26. A lapok jelentése szerint néhány nap előtt a „Turgenyev” gőzhajó 500 utassal Kremenczugból Jekaterinoszlavba ment, egy sziklába ütdött és léket kapott. A víz benyomult a kajütökbe és a géphelyiségbe. A kapitánynak sikerült az utasok közt kitért pánikot lecsillapítania; az utasokat egy gőzhajó megmentette.

Irodalom és művészet.

* **Aláírási iv Kállay Sándor** „Ősz-től-Őszig” című verskötetere. Megjelenik folyó évi december hó elején. Előfizetési árak: füzve 1 frt, diszes kötésben 1 frt 50 kr. Az aláírási iv, valamint az előfizetési díjak nov. 15-ig a szerző címére (Budapest, V., Bálvány-uteza 19. sz.) küldendők.

* **„A Pillangó”** című élelzap 39. száma megjelent és ismételve tapasztaljuk, hogy remek illusztrációi vetélkednek a külföld hasonló kiadványaival. A „Pillangó” előfizetési ára egész évre csak 4 frt, a ki azonban már most az 1899. egész évre előfizet, 1898. október hó 1-től ez év végéig ingyen kapja a lapot. A „Pillangó” szerkesztősége és kiadóhivatala, Budapest, VI., Teréz-körút 35. alatt van. Mutatványszám ingyen.

Tiltott utakon. *)

Majd tovább olyan hóborított helyekre jutottam, ahol az ut menete többé már nem volt látható. A menés a gördülékeny tömbökön és meredélyeken igen fárasztó volt, de ez még fárasztóbbá vált akkor, amikor minden nyomomat a megfagyott hóba valósággal be kellett vágnom. Csak lassan tudtam előre haladni.

Egy idő múlva a rohanó folyam fölött a hólagutak egy egész sorát vettem észre, melyet a korábbi években a jég és hótömegek egészen befedtek. Minél magassabbra jutottam, annál keményebb volt a hó.

Az először átmedvesedett s azután ismét megfagyott eszímim feje a lépést rendkívül nehézkessé tették. 3600 méter magasságban, valami 90 méterrel a folyam felett, egy igen nagy, keményre fagyott rendkívül meredek hómezőn kellett átlépegetnem.

*) E czim alatt egy részletet közlünk Landor H. S., a hírneves angol utazónak a művéből, mely éppen most jelent meg, Brockhaus F. A. kiadásában Lipcsében. „Tiltott utakon” szerzője Landor, egy fiatal festő és mérnök az előző év nyarán a Tibet hegy-ség még felfedezetlen bércei közé hatolt be. Mindenféle kalandokat átélte a bátor szerző. Nehéz harcok között sikerült neki mintegy 30 tagból álló kísérettel a Himalaja hegy-lánczot jég és hó között megmászni. A Tibetben őt és kíséretét éhség fenyegette és kétségbeesett kísérete megakartta őt ölni. Mind-ezek daczára ő tovább nyomult, hogy a hindu papok államának titkait kikutassa. Leírja a nevezetes nép életét és foglalkozását s szörnyű kínsvágytól telt zsarnokságukat. A papok és katonák által átszolgáltatva a szerző utolsó két szolgálójával hatalmukba került és a leg-szörnyűbb kínzásokat kellett tőlük elszenvednie. Befejezésül ezen kínzásoknak, egyik szemére megvakított és le is fejeztetett volna és egy szerencsés véletlennek köszönheti csak, hogy életben maradt és hazáját viszontlathatta. A remek kiállítású mű (ára 10 марка) nem kevesebb mint 200 képpel van ellátva a szerzőnek eredeti rajzai és fényképeiről véve fel és azonkívül tartalmaz még 8 művészi szín-nyomatot Landor aquareljei után és egy általa felvett térképet.

Egy néhány kulis-im előre ment, a többiek pedig mögöttem maradtak. Daczára annak, hogy egy ösvényt már kitépostunk, mégis lábaink minden nyomát újra-újra kellett bevagdálni, hogy a kiskilást kikerüljük. Ezt pedig úgy értük el legkönnyebben, hogy a csizma hegyével addig ütögettük a fehér takarót, míg a megmérhetlen nagyságban egy kis nyílást csináltunk, melybe lábunkat beállítottuk s így biztosan tarthattuk fönt magunkat. Minden alkalommal a legnagyobb vigyázzal kellett volna hozzáfognunk a munkához, de fájdalom, ahhoz nem igen volt türelmünk.

Azt hittem, hogy egy biztosabb módszert találtam fel, amidőn térdemet magasra felemelve szeges bottal a hóba bele-vágtam és míg az egyik lábbal erősen tartom magamat, addig a másik a már említett módon a nyomot bevágja.

Eppen készültem, hogy ezen heves ütögetéseket megtegyem, a midőn egy olyan állásra találtam, ahol a hótakaró alatt kemény jég volt. Lábam nem találva semmi biztos nyomot, kiesuszott, én elvesztettem az egyensúlyt s ijesztő gyorsasággal horzsoltam le a meredek csapást, önkénytelen esuszásomat jég és hótömegek és az előttem haladó kulis-im ordítására követte.

Tüstént átláttam a veszedelmet, mely fenyegetett, ha a folyamba találnék lecsuszni, mely tehetetlenségemben minden bizonynyal a hosszú jégalagutba visz, melyben biztos halálnak néztek elébe.

E néhány pillanat alatt még találtam időt azon gondolkozni, hogy vajjon a víz szélén emelkedő sziklák tartanak fel, vagy pedig az esés sebessége a fejemen keresztül vet a vízbe. Iparkodtam magamat a fagyos ujjaimmal a hóba erősen belekar-molni, mászó botommal megtámaszkodni — mindhiába!

Hirtelen megpillantottam előttem egy nagy hóból kiemelkedő követ.

Ez volt az én utolsó reményem és minden erőm, minden idegem kétségbe-esett megfeszítésével iparkodtam hozzá közelebb jutni. Elővigyázattal terjesztetem ki lábszáraimat. Az esés szörnyű volt és úgy látszott, hogy minden él, szöglet az én testemen morzsolódik szét. De a szikla fenntartott és én megvoltam mentve, csak néhány lépésnyire a folyam szélétől. Csodálatos módon az ijedtségtől eltekintve esémnek semmi komolyabb következménye nem volt.

Ujjaim a jégtől meg voltak hasogatva s vérzettek; ruháim szétszakadtak. A midőn ismét lábra tudtam állani, a fölöttem ijedező, jajgató kulis-kuak jelt adtam a tovább menésre; magam a folyó mellett haladtam, amíg egy olyan helyre akadtam, ahonnan a felső ösvényt ismét elértem.

CSARNOK.

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Fordította: **Váradí Ödön.** —

(Folytatás.)

2.

I. A figyelmeztetés.

— Csomagolj kézi táskámba — szól tiz perczel később Palmerhez — s mond meg, mely vonat megy legközelebb Rylandba?

— Rylandba, uram?

— Igen, ez egy kis, félreeső falucska Herefordschire-ben.

Egy vasuti menetrend segélyével megtudta a szolgál, hogy Ryland egy, Longford állomástól négy mértföldnyi távolságban fekvő falucska. A legközelebbi vasut 8 óra 15 perczkor indul oda.

— De megy egy másik is, fél 3 kor — tevé hozzá Palmer.

— Az elsővel fogunk utazni — mondá Sir Henry.

S így is lett.

Megtalálta Rylandot s a házat, hol Mirian nevelőnője, Dorothy Boud kisasszony lakott. Az utazás kimerítette s éhessé tette, oly éhessé, hogy a falu vendéglőjébe sietett magát kissé az étkezéssel felfrissíteni.

— Nem lakik egy Boud nevű nő a helyiségbe? — kérde a vendéglőst, akire vendégének előkelő kinézése nagy hatást gyakorolt.

— De igen, uram, — szolt a felelet. — Lakását, melyet már 30 évnél is régebben bir, Primrosa Cottage-nak hívják.

— Ugy, ugy. Van egy gyermek is, rokona nála?

— Gyermek nincs, de egy fiatal hölgy. — Medhurst kisasszony. Több mint egy éve szó volt róla és Greyról, a squire fiáról, a kit atyja e miatt utazni küldött és Boud urnó is eltávozott az ifjú hölgygel. Azt mondták...

— Mit beszéltek?

— Semmit uram — viszonzá a vendéglős, kinek hirtelen eszébe jutott, hogy talán nagyon is sokat beszélt. Az ilyen kis falvakban nagyon sokat össze-vissza feeseznek.

— Sir Henry nem kérdezősködött tovább.

Valószínűleg szerelmi viszony, gondolta, melynek az okos squire hamar végét vetett. Miss Bond el fogja nemek a közelebbi részleteket mondani.

Miután étkezett, mivel alkalmas kocsit nem volt található, gyalog indult utnak.

Bár a vendéglős szavait nem vette oly nagy figyelembe, mégis nyugtalanították azok egy kevésbé.

Talán nem valami ártatlan, őszinte szerelmi viszony volt ez, hanem a tapasztalatlan gyengéd gyermek elbukott.

De eltűntek aggályai, a mint Mirjámot meglátta. Azonnal megismerte, mert nagyon hasonlított anyjához.

Épen olyan szép volt mint Madelen, de szépsége más kinyomatu vala. Sudar növésű, szeméi buskomor kifejezésűek, — mintha már élete felhőkötől lett volna beárnyalva.

— Miram — szolt a báró könyvedén — talán nem is kellene kérdezniem, — szegény gyermekem, — hallottál e valamely hírt Indiából?

Mirámnak könyvek szöktek szeméibe, előmutatott egy levelet s egy összehajtogatott újságlapot, melyet az asztalon voltak. Az újság felső részén két sor tenával volt aláhuzva.

A két sor így hangzott:

„John Medhurst, esq. meghalt Cossaporeban huszonnégy éves korában.“

— Szegény gyermekem, szolt újra a báró — ő, ki Madelont szerette, szóhatott ily alyai gondossággal leányához — eljöttem, hogy magammal vigyelek.

— Ön Sir Henry Selton, nemde?

— Igen.

Keblére vonta, megcsókolta piros ajkait s sirt.

Dorothy nagynéne, ki hallgatva ült e szoba szegletében, komolyan nézte őket szemüvegén keresztül. A tekintetben, melyet a leányra vetett, nem volt észlelhető a szeretet különös kifejezése.

— Az akarok lenni számára, a mi John Medhurst lett volna. E szép leány nem maradhat itt, a hol veszély környezi.

Örvendek, hogy régi, kedves barátomnak megtehetem e szolgálatot, bár már nem vártam, hogy épen ezt fogja kérni tőlem.

Azután halkán hozzátette:

— Elkészülhetsz hamarjában Mirjám? öt óraker megy a vonat s most már majdnem három óra.

— Igen, Sir Henry.

Te másképen szólíts engemet, gyermekem. A kimért, merev név, a hogy arátaim és eselédeim szólitanak, idegenzerően hangzik tőletek. Ohajtom, sze-

ress engem ugy, a hogy atyádat szeretted volna.

— Atyámat soha se láttam. Ha azonban ő olyan lett volna mint ön, bizonyára szerettem volna.

Ez volt csupán oly irányu felelet, melyet kérdésére adhatott, de az neki még sem tetszett!

— Ha majd jobban fogsz velem megismerkedni, ugy majd találunk egy más nevet, Mirjám. Most ehhez tartsd magad; még másfél óránk van az indulásig.

— Pár perez alatt készen leszek; nem sok csomagolni valóm van, mondá sohajtva, végig tekintve az ő idomtalan szabásu merino ruháján, mely nem igen domborította ki keeses idomait.

A báró észrevette, hogy az unokahuga és a nagynénének egy általában nem fog fájdalmat okozni az egymástól való bucsuzás.

A nagynéne a báró belépte óta az első üdvözlő szavaknál egyebet nem mondott, de a mint az ajtó Mirjam után bezárult, elkezdé:

— Ön komoly feladatot vállalt magára, Sir Henry. Önnek a leányra figyelemmel kell lennie.

— Bizhat bennem Miss Bond.

— Igen, ezt szive büszkeségében gondolja ön, nekem ő sok bajt okozott, bár én őt istenfélelem és szeretetben neveltem.

S ezalatt, míg ezeket mondá, kezét egy az asztalon kitárt lapokkal fekvő bibliára tevé, s szolt:

— Ohajt ön még más egyebet is hallani?

— Nem — viszonzá szeliden a báró — a mennyi vagyoni helyzetem engedi, gondos nevelésben s tapintatos vezetésben lesz majd része.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvény társaság közlése.

1898. október hó 26-án.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	119.40	119.90
vasuti beruházási köt. 4 1/2%	119.50	120.50
koronajárdék 4%	97.50	98.--
regále vált. köt. 4 1/2%	100.25	101.--
Osztrák aranyjárdék 4%	116.75	120.25
Egységes államkötvény 4 1/4%	100.75	101.25
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	138.50	139.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	377.25	377.75
Osztrák hitelbank részvény	351.90	352.10
Magyaripar- és keresk. bank. r.	95.25	95.75

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj.	122.60	123.60
3%-os	103.--	104.--
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	120.--	121.--
Magyar vörös keresztsorsjegy	10.50	11.--
Osztrák "	19.50	20.--
Olasz "	11.75	12.25
Bazilika sorsjegy	6.60	7.--
Jó-szív "	3.90	4.30

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	5.65	5.74
20 márkás arany	11.77	11.81
20 frankos arany	9.54	9.58
1 Sovereigns	12.05	12.09

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. október 25-én.

Buzaüzletben ma készáru szilárd hangulatban nyílt meg s az árak 10-15 krral emelkedtek.

A kínálat jó volt. Malmaink a keresleten élénken vetek részt. Szilárd irányzat

mellett eladatott 60,000 mm., melyekért teljes 10-5 krral magasabb árakat fizettek.

Rozsban csekély volt a forgalom, változatlan áron.

Tengeri változatlan.

Zabban eladatott néhány kocsirakomány változatlan áron, szilárd irányzat mellett.

Eladatott:

Buza uj. Tiszavidéki. 100 mm. 79.5 k. 10.30 forinton, 100 mm. 79 k. 10.30 forinton, 700 mm. 81 k. 9.75 forinton, sárga, 300 mm. 80.5 k. 9.60 frton, sárga, 100 mm. 80 k. 9.25 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Külföld magasabb árfolyamokat jelent. Nálunk az üzlet szintén szilárd hangulatban és magasabb árakon indult meg. A forgalom élénk volt s az árak kisebb hullámzások után emelkedtek.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 óraker.

Buza márcziusra	9.75 - 9.76
" októberre	9.55 - 9.60
Rözs márcziusra	8.28 - 8.30
Tengeri májusra	4.74 - 4.76
Zab márcziusra	5.98 - 7.--
Repeze augusztusra	12.70 - 12.80

Délután 4 óraker zárlat:

Buza márcziusra	9.74 - 9.75
" októberre	9.55 - 9.60
Rözs márcziusra	8.29 - 8.30
" októberre	8.15 - 8.20
Zab márcziusra	5.99 - 6.--
" októberre	5.85 - 5.95
Tengeri májusra	4.74 - 4.76
Repeze szeptemberre	--- --

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Konecz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

NYILT-TÉR.

Vese, húgyhólyag, húgydara és közsvénybántalmak ellen, továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainál, orvosi tekintélyek által a

Lithion-forrás

Salvator

sikerrel rendelve lesz.

Húgyhajtó hatású!

Kellemes ízű! Könnyen emészthető!

Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban.

A Salvator-forrás Igazgatósága Eperjesen.

Gyapju, peluche, applikált és fehér csipke ablak-

függönyök

nagy választéka.

Kardos László

áruháza Kossuth-utczára.

Nyilvános kijelentés!

Alulírott fényképészeti műintézet elhatározta, hogy — mielőtt művészileg kitűnően kitanított fényképfestőit elbocsássa és azokat tovább foglalkoztassa — rövid időre és csakis a visszavonásig, minden haszon vagy nyereségről lemond.

Szállítunk

csak 7 frt 50 krért
értékének alig fele, csupán az előállítási árban
egy arczképet életnagyságban

(mellkép)

diszes, elegáns fekete-arany barokk-keretben melynek valódi értéke legalább 60 márka.

Ki tehát óhajta, hogy saját, vagy felesége, gyermeke, szüleinek, unokáinak vagy más drága régen elhalt rokonnak vagy barátnak diszes arczképet elkészítsük, csupán az illetőnek fényképét be kell küldenie, bármily alakban és szállítunk 14 nap alatt oly arczképet, mely az érdekeltekre valóban a legnagyobb meglepetést gyakorolja.

Az arczkép csomagolását saját árban számítjuk.

Megrendelések a fénykép melléklésével mely a kész arczképpel sértetlenül visszaküldetik, csak a visszavonásig fenti ár mellett utánvétellel vagy az összeg előleges beküldése mellett eszközöltenek a

„KOSMOS“

arczképfestő-műintézet által, Bécs Mariahilferstrasse 116. sz.

Az arczkép legkitűnőbb lelkiismeretes kiállításáért és élethű hasonlatáért teljes jóállást vállalunk.

Számtalan elismerő- és köszönő iratok nyilvános megtekintés végett mindenkinek rendelkezésre állanak.

Olcsóbb a hus!

A husfogyasztó t. közönséget és a m. t. háziasszonyokat értesitem, hogy Bethlen-utca 27. és 24. sz. a. (Fűvészkert-utca sarkán) lévő mészárszékeimben

I. r. marhahus, illetve bélszín, rostélyos (5 szelet 1 kilóra) kilója 44 kr.

Jó minőségű leveshus „ 40 kr.

Ezen rendkívül előnyös árak mellett a legfigyelmesebb kiszolgálást biztosíthatom.

Syarmathy Fános.

PAULA-VIZ. P

A legjobb gyógyvíz gyomor-, bél-, vese-, alhasi bántalmaknál, női és bőrbetegségek ellen. Számos előkelő orvos által ajánlva. Kiváló jó hatású főfájás émelygés és felhőfőgés ellen, nemkülömben aranyérbőzódés megakadályozására. A keserű-vizek hatásával azon előnyt egyesíti, hogy

nem keserű,
hanem

kellemes ízű.

1 drb literes üveg ára 25 kr. 25 drb literes üveg rekeszben utánvétellel, vagy előleges pénzbevitellel ellenében 6 frt.

Bérmentesen bármelyik vasúti állomáshoz szállítva.

Viszontelárusítóknak árengedmény stb.

Megrendelhető mindenütt és a

PAULA

gyógyforrás részvény-társaság központ irodájában.

Budapesten, VII., Erzsébet-körút 58.

Debreczeni képviselet és főelárusító

Huszár Károly.

Ismeri ön

a szappanok királynőjét a **oe ring-szappant a bagolylyal?** Ha nem, akkor ne mulasztja el, — tegyen kísérletet ezen kitűnő szappannal, a mely a legutóbbi időben, szépítő szerek hozzáadásával lényegesen tökéletesebb lett, úgy hogy méltán a jelenkor legkedveltebb és legnépszerűbb szappana gyanánt tekinthető. Mindenütt kapható **30** krért. 869—10—1

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000,000

korona.

Az összes 50,000 nyeremény

JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Korona	száma
600000	1 jutalom
400000	1 nyer.
200000	1 „
100000	2 „
90000	1 „
80000	1 „
70000	1 „
60000	2 „
40000	1 „
30000	5 „
25000	1 „
20000	3 „
15000	3 „
10000	6 „
5000	6 „
3000	3 „
2000	4 „
1000	7 „
500	12 „
300	90 „
200	31200 „

15650 á 170, 130, 100, 80, 40

50,000 nyer. és jut. 13.160,000
összeben melyek hat huzásban sorsoltatnak ki.

A harmadik nagy magy. kir. osztály-sorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre **ujból** **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, **óriásiak.**

Összesen tizenhárom millió **160.000** koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél **eredeti sorsjegyeket** a tervszerű **eredeti** árban és pedig:

egy egész I-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6.— frt
„ fél „ „ „ „ 3.—
„ negyed „ „ „ „ 1.50
„ nyolcad „ „ „ „ —.75

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a **rendelményeket** mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. november hó 5-ig

hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa.

a m. kir. szab. osztálysorsjáték
főelárusítói

Budapest, V. Váci-körút 4/a.

Rendelőlevél levágandó. **Török A. és Tarsa** uraknak Budapest.

Kérek részemre ..... I. osztályu magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.

Az összeget ..... frt) utánvételezni kérem) a nem tetsző törlendő.
postautalvánnyal küldöm.)

Pontos ozim.